

Zahod' masku 2

Revolta

Zase tě plácali po ramenou,
a teď tě chtěou ti samí vidět na kolenou.
Vždycky po úspěchu přijde odvěta,
nikdy nepřestávej věřit, že jsi Revolta.
Nikdy i kdyby šli proti tobě všichni,
i kdyby na tebe řvali chcípni.
Na to už jsi konečně zvykni, budou se tě snažit zničit.
A stěžovat si nemá smysl, věř mi, život tě ještě párkrát pošle k zemi, ale nenechá tě ležet a brečet, to už je na tobě začít kulhat nebo zase běžet.

Nezapomeň na všechnu tu dřinu,
všechn ten pot, slzy, krev a bídu.
A zapomeň, že jsi chudák oběť,
nikdo ti neublížil víc než ty sám sobě.
Každý velký člověk zažívá ten proces,
pokud nejsi vítěz, tak to ještě není konec.
Bez tvrdých ran bojovník nemá pověst,
stejně tě vždycky nejvíc posílila bolest.
A nezapomeň, kdo jsi a kde je tvoje cesta,
cesta bojovníka není hezká.
Znova najdi síly zdroj, kurva,
vstávej tohle je tvůj boj.

Pro všechny sny, pro všechny názory zapomínáš žít. Dostáváš rány, co tě tak bolí, už nejde je skrýt. Bolest tě chce vtáhnout do strachu, že zůstaneš sám, abys nešel dál a zůstal si stát.

Nasrat!

Dostaneš rány pod pas za to, že jsi velký kápo,
za to, že jsi lítáš moc vysoko na to,
aby ti někdo dosáhl na bradu kámo,
jenže ani tisíc ran ještě není K.O.
Lidi s dobrým srdcem budou čelit útokům,
těch s falešným ksichtem bez úroků.
Buď stále připravený na rány ze zadu, zprava, zleva,
zespod, shora, zrada každodenní strava.
A zvládl si to jednou a zvládneš to zas,
zvládneš to teď a zvládneš to i za den, rok, kdykoli, je to jenom o tom si pro to svoje přes hory.

Nepřestávat nikdy ať se děje, co se děje,
a nezáleží kolik lidí ti nepřeje.
Jediný na kom záleželo jsi byl ty,
tvoje víra, síla, tvoje myšlenky.
Ano musíš být ochotný zažít cokoli,
budovat velké věci, někdy to bolí,
podrazy, pády, pomluvy a zrada,
faleš a špína házená na tvoje záda.
A řekni, co jsi čekal, vždyť tuhle cestu sis ty sám vybral. Velké cíle, velké překážky, takže makej ať překážky poznaj tvoje podrážky.

Pro všechny sny, pro všechny názory zapomínáš žít. Dostáváš rány, co tě tak bolí, už nejde je skrýt. Bolest tě chce vtáhnout do strachu, že zůstaneš sám, abys nešel dál a zůstal si stát.

Jenže ty víš, že jsi to ty, kdo musí jít dál, život je tvrdá cesta, je to hr

a ty musíš být hráč. Překážky tvrdé pády nedělej, že to neznáš, říkal si sám
, že to nikdy nevzdáš.

Ty se přece nikdy nevzdáš!